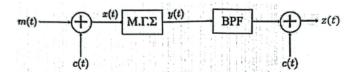
(Οι παρακάτω λύσεις είναι ενδεικτικές και ενδέχεται να υπάρχουν λάθη)

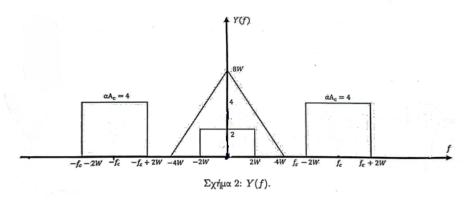
Θέμα 1

Θέμα 1ο (30)

Το σήμα πληροφορίας m(t) διαμορφώνεται κατά AM-DSB-TC με τη βοήθεια της διάταξης του Σχήματος 1, όπου Μ.Γ.Σ. είναι ένα μη γραμμικό στοιχείο, του οποίου η χαρακτηριστική εξίσωση εξόδου-εισόδου δίνεται από τη σχέση $y(t)=\alpha x^2(t)+\beta x(t)$. Το φέρον δίνεται ως $c(t)=A_c\cos(2\pi f_ct)$. Το φάσμα $\Upsilon(f)$ δίνεται στο Σχήμα 2, με τις ώσεις που προκύπτουν από τον μετασχηματισμό Fourier του y(t) να έχουν αφαιρεθεί.

Σχήμα 1: Διάταξη διαμορφωτή.

- **α-15)** Να βρεθούν τα α, β, A_c , να υπολογιστεί συναρτήσει του W το m(t), καθώς και να προστεθούν στο φάσμα οι όροι που λείπουν.
- β-08) Να διαλέζετε τις συχνότητες του ζωνοπερατού φίλτρου (BPF) και την ενίσχυσή του, έτσι ώστε το z(t) να είναι το διαμορφωμένο κατά ΑΜ-DSB-TC σήμα.
- **γ-07)** Να βρεθεί η ελάχιστη επιτρεπόμενη f_c ώστε να μπορεί να ανακτηθεί σωστά το σήμα, καθώς και για ποιες τιμές του W δεν έχω υπερδιαμόρφωση, δεδομένου ότι $\min(\mathrm{sinc}(t)) \approx -0.2$.

a)

Στο σχήμα μας δίνεται το φάσμα ενός σήματος x(t) αφού αυτό διέλθει από το Μη Γραμμικό Στοιχείο του οποίου η συνάρτηση δίνεται από τη σχέση

$$y(t) = \alpha x^2 + \beta x(t)$$

Για να μπορέσουμε να βρούμε τα α,6, A_c , πρέπει να πάρουμε τον Μετασχηματισμό Fourier του y(t) Έχουμε:

$$Y(F) = aFT(x^2(t)) + bX(F)$$
 ,όπου $x(t) = m(t) + c(t) = m(t) + A_c cos(2\pi f_c t)$

Θα εκτελέσουμε τις πράξεις για την Y(F):

$$Y(F) = aFT((m(t) + A_c)^2) + \beta M(F) + \frac{\beta}{2}(\delta(f - f_c)) + \delta(f + f_c)) + \beta M(F) = aFT(m^2(t) + 2m(t)A_ccos2\pi f_c + A_c^2cos^22\pi f_c t) + \frac{\beta}{2}(\delta(f - f_c)) + \delta(f + f_c)) + \beta M(F) = \frac{\beta}{2}(\delta(f - f_c)) + \frac{\beta}{2}(\delta(f -$$

$$aFT(m^{2})(t) + 2\alpha FT(m(t)) * \frac{A_{c}}{2}(\delta(f - f_{c}) + \delta(f + f_{c}) + \frac{A_{c}^{2}\alpha}{4}((\delta(f - f_{c}) + \delta(f + f_{c})) * ((\delta(f - f_{c}) + \delta(f + f_{c})) + \frac{\beta}{2}(\delta(f - f_{c})) + \delta(f + f_{c})) + \beta M(F) =$$

$$aFT(m^{2})(t) + 2\alpha M(F) * \frac{A_{c}}{2}(\delta(f - f_{c}) + \delta(f + f_{c}) + \frac{A_{c}^{2}\alpha}{4}((\delta(f - 2f_{c})) + \delta(f + f_{c})) + 2\delta(f) + \frac{\beta}{2}(\delta(f - f_{c})) + \delta(f + f_{c})) + \beta M(F) =$$

$$aFT(m^{2})(t) + A_{c}\alpha(M(f - f_{c}) + M(f + f_{c})) + \frac{A_{c}^{2}\alpha}{4}((\delta(f - 2f_{c}) + \delta(f + 2f_{c})) + 2\delta(f)) + \frac{\beta}{2}(\delta(f - f_{c})) + \delta(f + f_{c})) + \beta M(F)$$

Από αυτήν την τελευταία σχέση

$$Y(F) = aFT(m^2(t)) + A_c \alpha (M(f-f_c) + M(f+f_c)) + \frac{A_c^2 \alpha}{4} ((\delta(f-2f_c) + \delta(f+f_c)) + 2\delta(f)) + \frac{\beta}{2} (\delta(f-f_c)) + \delta(f+f_c)) + \beta M(F)$$
(1)
 Θα αντλήσουμε πληροφορίες για τα α,6, A_c καθώς και για το $m(t)$

Αρχικά, λόγω του τετραγωνικού παλμού γύρω από το 0 και λόγω της έλλειψης W καταλαβαίνουμε ότι το M(F) = rect(f/4W)Άρα

$$m(t) = 4W sinc(4Wt)$$

Επιπλέον, έχουμε:

$$m^2(t) = 16W^2 sinc^2(4Wt)$$

και άρα

$$M^{2}(F) = \frac{16W^{2}}{4W}tri(\frac{f}{4W}) = 4Wtri(\frac{f}{4W})$$

που μέσω της σχέσης (1) δικαιολογεί την ύπαρξη του τριγωνικού παλμού από $-4W \omega \varsigma 4W$.

Στον υπολογισμό τον α,6 τώρα έχουμε:

$$\beta = 2$$

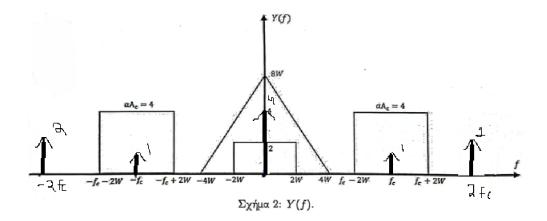
λόγω της (1) και του όρου $\beta M(F)$ και του σχήματος Επιπλέον, λόγω του όρου $\alpha FT(m^2(t))$ και του σχήματος έχουμε:

$$4W\alpha = 8W = \boxed{\alpha = 2}$$

Ακόμη, δίνεται ότι

$$\alpha A_c = 4 = > \boxed{\boldsymbol{A_c = 2}}$$

Στο μεταξύ, στο δοθέν φάσμα βλέπουμε και τους άλλους όρους της (1), όπως τους τετραγωνικούς παλμούς γύρω από τις συχνότητες -fc και fc.Το μόνο που λείπει από την σχέση (1) είναι οι διάφορες ώσεις (τελευταίο ζητούμενο). Αν προσθέσουμε τις ώσεις από την σχέση (1), με κατάλληλες αντικαταστάσεις έχουμε το παρακάτω σχήμα:

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα πλάτη των ώσεων προκύπτουν άμεσα από τη σχέση (1).

β)

Είναι γνωστό ότι τα τα διαμορφωμένα κατα AM-DSB-TC σήματα έχουν την μορφή

$$z(t) = (A_c + m(t))\cos 2\pi f_c t = A_c \cos 2\pi f_c t + m(t)\cos 2\pi f_c t$$

Στο πεδίο της συχνότητας:

$$Z(F) = \frac{A_c}{2} (\delta(f - f_c)) + \delta(f + f_c)) + \frac{1}{2} (M(f - f_c)) + M(f + f_c))$$

Το ζητούμενο για να έχουμε διαμόρφωση AM είναι να πάρουμε στην έξοδο της διάταξης το παραπάνω σήμα. Άρα θα πάρουμε ένα ζωνοπερατό φίλτρο γύρω από την συχνότητα f_c με συνολικό εύρος 4W. Αν το κάνουμε αυτό θα πάρουμε τον ορθογωνικό παλμό πλάτους 4. Όμως θέλουμε πλάτος $\frac{1}{2}$. Άρα, η ενίσχυση θα είναι $\frac{1}{8}$

$$H(f) = egin{cases} rac{1}{8} & , f_c - 2W < f_c < f_c + 2W \ & , lpha\lambda \lambda ov \end{cases}$$

y)

Για να μπορεί να ανακτηθεί το σήμα θα πρέπει μετά το BPF να πάρουμε το σήμα χωρίς παρεμβολές (alliasing). Για να συμβεί αυτό πρέπει να εξασφαλιστεί ότι δεν θα επικαλύπονται τα φάσματα του τριγωνικού και του ορθογωνικού παλμού. Άρα πρέπει να ικανοποίειται η ανίσωση:

$$f_c - 2W > 4W = \sqrt{f_c > 6W}$$

Αντίστοιχα, για να πιάσει η διαμόρφωση AM (δηλαδή να μην έχουμε υπερδιαμόρφωση στην προκειμένη περίπτωση) πρέπει ο δείκτης διαμόρφωσης να είναι μικρότερος της μονάδας. Έτσι:

$$\mu = \frac{|min(m(t))|}{Ac} < 1 \quad => \frac{|4W*(-0.2)|}{2} < 1$$

Άρα:

Θέμα 2ο (35)

Α. Το ημιτονοειδές σήμα πληροφορίας $m(t)=A_m\cos(12.85\cdot 10^6t)$, διαμορφώνεται κατά FM από φέρον με συχνότητα $f_c=90$ MHz και πλάτος $A_c=6$ V. Το φέρον είναι της μορφής $c(t)=A_c\cos(2\pi f_ct)$. Η απόκλιση συχνότητας του διαμορφωτή αντιστοιχίζεται σε 5 kHz για 1.5 mV σήματος εισόδου.

α-13) Ποια είναι η μέγιστη τιμή του πλάτους A_m , ώστε το εύρος ζώνης του διαμορφωμένου σήματος να μην υπερβαίνει το 5% της φέρουσας συχνότητας;

Β. Το παραπάνω διαμορφωμένο σήμα εισέρχεται σε υπερετερόδυνο δέχτη που λειτουργεί στην περιοχή συχνοτήτων 85 MHz - 95 MHz. Στην είσοδο του δέχτη υπάρχει RF φίλτρο με ζώνη διέλευσης 70 - 100 MHz και δίνεται ότι $f_l=8$ MHz και $f_{lF}=98$ MHz.

β-12) Να βρεθεί η εικονική συχνότητα f_{im} . Θα προκληθούν παρεμβολές στον δέκτη;

 γ -10) Να εκφράσετε το σήμα μετά τον τοπικό ταλαντωτή στο πεδίο του χρόνου και να σχεδιάσετε το θετικό φάσμα αυτού (θεωρήστε ότι 0.1 << 1).

ΘΕΜΑ 2

A.

a)

Αρχικά θα βρούμε την σταθερά ευαισθησίας συχνότητας η οπόια είναι ίση με

$$K_f = \frac{\Delta f_i}{V_i} = \frac{5kHz}{1.5mV} = \frac{10}{3} 10^6 \ Hz/Volt$$

Στη συνέχεια θα βρούμε την συχνότητα f_m του σήματος η οποία είναι ίση με

$$f_m = \frac{12.85}{2\pi} 10^6 Hz$$

Από το K_f μπορούμε να πάρουμε το β απευθείας από την σχέση

$$\beta = \frac{K_f A_m}{f_m}$$

Επίσης από την εκφώνηση θέλουμε το ενεργό εύρος ζώνης του διαμορφωμένου σήματος να μικρότερο ή ίσο του 5% του f_m , δηλαδή μικρότερο από το 0.05 του f_c . Από τον κανόνα του $Carson\ B=2f_m(\beta+1)$ έχουμε:

$$B = 2f_m(\beta + 1)$$

$$2f_m(\beta+1) \le 0.05f_c$$

$$< \frac{0.05f_c}{-0.05 \cdot 90 \cdot 10^6} - 1.1000168$$

$$\beta + 1 \le \frac{0.05 f_c}{2 f_m} = \frac{0.05 * 90 * 10^6}{2 * \frac{12.85}{2\pi} * 10^6} = 1.1000168...$$

Άρα

$$\beta \le 0.1000168... = 0.1$$

ή

$$\beta_{max} = 0.1$$

Από την παραπάνω σχέση για το β μπορούμε να υπολογίσουμε απευθείας το A_{max} . Έτσι:

$$A_{max} = \frac{\beta_{max} * fm}{K_f} = \frac{0.1 * \frac{12.85}{2*\pi} * 10^6}{\frac{10}{3} * 10^6} = \boxed{\mathbf{0.061354Volt}}$$

В.

β)

Επειδή

$$f_{if} > f_c$$

και

$$f_l = f_i f - f_c = (98 - 90 = 8MHz)$$

έχουμε άνω μετατροπή με έγχυση χαμηλής ζώνης. Άρα για την (κεντρική) εικονική συχνότητα έχουμε:

$$f_{im} = 2f_{if} - f_c = 196 - 90 = \boxed{\mathbf{106MHz}}$$

Αν λάβουμε υπόψιν και το εύρος του σήματος πλήροφορίας

$$f_m = \frac{12.85}{2\pi} = 2.04514MHz$$

μπορούμε να δούμε ότι

$$f_{im.min} = 106 - 2.04514 = 103.95486MHz$$

και

$$f_{im,max} = 106 + 2.04514 = 108.04514MHz$$

Άρα σε καμία περίπτωση του σήματος πληροφορίας δεν έχουμε παρεμβολή **εικονικής συχνότητας** αφού το RF Φίλτρο αποκόπτει συχνότητες πέρα από τα 100MHz

Y)

Έχουμε βρει από το πρώτο υποερώτημα ότι $\beta_{max}=0.1$. Εδώ από την εκφώνηση θεωρούμε ότι $0.1\ll 1$. Άρα έχουμε μια περίπτωση διαμόρφωσης NBFM αφού $\beta<<1$

Για διευκόλυνση πράξεων θα βρω αρχικά το σήμα $\varphi(t)$. (δεν είναι απαραίτητο αλλά θα μειώσει τις πράξεις για να πάρω έτοιμο τύπο). Γενικά είναι

$$\phi(t) = 2\pi K_f \int_{-\infty}^{\tau} m(\tau) d\tau = 2\pi K_f \int_{-\infty}^{\tau} A_{max} cos 2\pi f_m \tau d\tau$$

Το διαμορφωμένο κατά NBFM σήμα θα είναι (σχέση 4.139 του βιβλίου. Παραλείπω την ανάλυση)

$$X(F) = \frac{A_c}{2}\delta(f - f_c) + \frac{A_c}{2}\delta(f + f_c) + \frac{jA_c}{2}\Phi(f - f_c) - \frac{jA_c}{2}\Phi(f - f_c) =$$

$$= \frac{A_c}{2}\delta(f - f_c) + \frac{A_c}{2}\delta(f + f_c) + \frac{A_{max}K_f}{f_m}\frac{jA_c}{2}\left[\frac{1}{2j}[\delta(f - f_c - f_m) - \delta(f - f_c + f_m)]\right] - \frac{jA_c}{2}\left[\frac{1}{2j}[\delta(f + f_c - f_m) - \delta(f + f_c + f_m)]\right] \quad (1)$$

(Υπενθύμιση: Ο FT του $sin2\pi f_0 t$ είναι

$$FT(sin2\pi f_0 t) = \frac{1}{2j} * (\delta(f - f_0) - \delta(f + f_0))$$

Το X(F) της σχέσης (1) θα περάσει από τον ταλαντωτή με FT

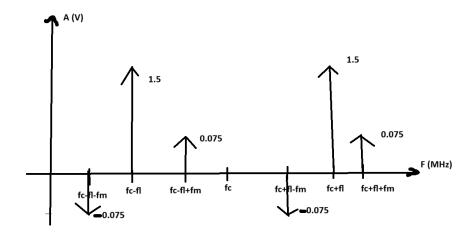
$$FT(\cos 2\pi f_l t) = \frac{1}{2} (\delta(f - f_l) + \delta(f + f_l))$$

Επομένως, όλες οι συναρτήσεις θα μετακινηθούν κατά $+f_l$ και $-f_l$ και θα υποδιπλασιάσουν τα πλάτη τους Αν ονομάσω Y(F) το σήμα μετά τον ταλαντωτή θα έχω (τα j απλοποιούνται)

$$\begin{split} Y(F) &= \tfrac{1}{2} [\tfrac{A_c}{2} \delta(f - f_c - f_l) + \tfrac{A_c}{2} \delta(f + f_c - f_l) + \tfrac{A_{max} K_f}{f_m} \tfrac{A_c}{2} [\tfrac{1}{2} [\delta(f - f_c - f_m - f_l) - \delta(f - f_c + f_m - f_l)]] - \tfrac{A_c}{2} [\tfrac{1}{2} [\delta(f + f_c - f_m - f_l) - \delta(f + f_c + f_m - f_l)]] ww + \tfrac{A_c}{2} \delta(f - f_c + f_l) + \tfrac{A_c}{2} \delta(f + f_c + f_l) + \tfrac{A_{max} K_f}{f_m} \tfrac{A_c}{2} [\tfrac{1}{2} [\delta(f - f_c - f_m + f_l) - \delta(f - f_c + f_m + f_l)]]] - \tfrac{A_c}{2} [\tfrac{1}{2} [\delta(f + f_c - f_m + f_l) - \delta(f + f_c + f_m + f_l)]]] \end{split}$$

Αν κάνουμε τις επιμεριστικές για να πάρουμε το πλάτος κάθε όρου θα έχουμε:

$$\begin{split} Y(F) &= \frac{A_c}{4} \delta(f - f_c - f_l) + \frac{A_c}{4} \delta(f + f_c - f_l) + \frac{A_{max} K_f A_c}{8f_m} \delta(f - f_c - f_m - f_l) - \\ &\frac{A_{max} K_f A_c}{8f_m} \delta(f - f_c + f_m - f_l) - \frac{A_{max} K_f A_c}{8f_m} \delta(f + f_c - f_m - f_l) - \frac{A_{max} K_f A_c}{8f_m} \delta(f + f_c + f_l) + \frac{A_c}{4} \delta(f - f_c + f_l) + \frac{A_c}{4} \delta(f + f_c + f_l) + \frac{A_{max} K_f A_c}{8f_m} \delta(f - f_c - f_m + f_l) - \\ &\frac{A_{max} K_f A_c}{8f_m} \delta(f - f_c + f_m + f_l) - \frac{A_{max} K_f A_c}{8f_m} \delta(f + f_c - f_m + f_l) - \frac{A_{max} K_f A_c}{8f_m} \delta(f + f_c + f_m + f_l) \end{split}$$

Τα πλάτη των ώσεων που υπάρχουν θα υπολογιστούν (για να γίνει ο σχεδιασμός):

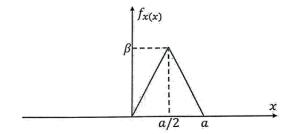
$$\frac{A_c}{4} = \frac{6}{4} = 1.5$$

$$\frac{A_{max}K_fA_c}{8f_m} = 0.075$$

Οι ώσεις που ζητείται να σχεδιαστούν είναι στις θετικές συχνότητες, δηλαδή εκείνες που είναι στο ημιεπίπεδο (και άρα αυτές που έχουν $-f_c$ αφού το $-f_c$ θα εξασφαλίζει ότι βρίσκονται στο θετικό ημιεπίπεδο.(Στο σχήμα δεν αντικαθιστώ τις συχνότητες αλλά αυτές είναι $f_c=90MHz,\, f_l=8MHz, f_m=2.04MHz$ περίπου.

Θέμα 3ο (35)

Ενα σήμα πληροφορίας x(t) μοντελοποιείται ως δείγμα μιας τυχαίας διαδιχασίας με συνάρτηση πυχνότητας πιθανότητας που δίνεται από το Σχήμα 3 και για την οποία ισχύει $\Pr\{x(t) \leq 1\} = 0.5$. Το σήμα εισάγεται σε ομοιόμορφο κβαντιστή, ο οποίος καλύπτει όλο το εύρος τιμών του σήματος. Ο αριθμός των bits είναι R=2. (Θεωρήστε ότι η διακύμανση του θορύβου δίνεται ως $\sigma_q^2=\Delta^2/12$, όπου Δ το βήμα κβάντισης)

Σχήμα 3: Συνάρτηση πυκνότητας πιθανότητας του x(t).

- α-10) Να βρεθούν τα α, β.
- β-10) Να υπολογιστεί η σηματοθορυβική σχέση κβάντισης σε dB.
- γ-08) Να υπολογιστεί η μέγιστη τιμή του σφάλματος κβάντισης ανάλογα με τον ομοιόμορφο κβαντιστή που θα επιλέξετε. Τι παρατηρείτε;
- δ-07) Να σχεδιάσετε μια παραλλαγή ενός ομοιόμορφου χβαντιστή που να επιτυγχάνει το ελάχιστο μέγιστο σφάλμα

Γνωστές τριγωνομετρικές σχέσεις: $\sin^2(x) = \frac{1-\cos(2x)}{2}$ $\cos^2(x) = \frac{1+\cos(2x)}{2}$ $\sin(x)\sin(y) = \frac{1}{2}[\cos(x-y)-\cos(x+y)]$

<u>OEMA 3</u>

a)

Αρχικά, αφού γνωρίζουμε ότι η συνάρτηση είναι ΣΠΠ, ξέρουμε ότι το ολοκλήρωμα της ως προς x θα δίνει μονάδα. Επειδή όμως έχουμε γνωστό γεωμετρικό σχήμα (τρίγωνο) μπορούμε να πούμε ότι το εμβαδόν πρέπει να είναι ίσο με 1.

$$E = \frac{\beta v}{2} = \frac{\alpha \beta}{2} = 1 \Longrightarrow \alpha \beta = 2 \quad (1)$$

Στη συνέχεια θα αξοιοποίησουμε την πληροφορία που δίνεται για την πιθαανότητα. Όπως γνωρίζουμε η ολοκλήρωση της ΣΠΠ μπορεί να μας δώσει μια ορισμένη πιθανότητα. Γενικά είναι:

$$P(x \le t) = \int_{-\infty}^{t} f_x(x) \, dx$$

Στην περίπτωση μας είναι:

$$P(x \le 1) = \int_0^1 f_x(x) \, dx$$

(αφού η συνάρτηση δεν ορίζεται για x < 0)

Επειδή η συνάρτηση δεν είναι σταθερή για όλα τα x διακρίνονται δύο περιπτώσεις ολοκλήρωσης:

Av $\frac{\alpha}{2} \leq 1$

$$P(x \le 1) = \int_0^1 f_{x1}(x) \, dx$$

ενώ αν $\frac{\alpha}{2}>1$

$$P(x \le 1) = \int_0^{\frac{\alpha}{2}} f_{x1}(x) \, dx + \int_{\frac{\alpha}{2}}^1 f_{x2}(x) \, dx$$

όπου $f_{x1}(x)$ και $f_{x2}(x)$ οι ευθείες του σχήματος.

Θα βρούμε πρώτα την $f_{x1}(x)$ για να πάρουμε την πρώτη περίπτωση. Αν βγάλουμε α'2 θα αποριφθεί και θα πάρουμε την 2η περίπτωση. Είναι:

$$f_{x1}(x) = \frac{2\beta}{\alpha}x$$

(προκύπτει αν λυθεί σύστημα $y=\lambda x+\kappa$ για $y_1=0, x_1=0$ και $y_2=\beta, x_2=\frac{\alpha}{2}$ και βρεθούν τα κ,λ. Θεωρώ $y=fx_1(x)$)

Επομένως έχω:

$$P(x \le 1) = \int_0^1 \frac{2\beta}{\alpha} x \, dx = \left[\frac{2\beta}{\alpha} \frac{x^2}{2}\right]_0^1 = \frac{\beta}{\alpha}$$

Όμως δίνεται:

$$P(x \le 1) = 0.5 = > \frac{\beta}{\alpha} = 0.5 = > \alpha = 2\beta$$
 (2)

Από τις σχέσεις (1) και (2) εύκολα προκύπτει με αντικατάσταση ότι

$$lpha=2,eta=1$$

(Σημείωση: Η υπόθεση που κάναμε ήταν σωστή)

β)

Καλούμαστε να βρούμε τον σηματοθορυδικό λόγο σε dB. Είναι

$$SNR = \frac{\sigma_x^2}{\sigma_q^2}$$

Αρχικά ας βρούμε το σ_q^2 Είναι:

$$\sigma_q^2 = \frac{\Delta^2}{12}$$

όπου

$$\Delta = \frac{V_{pp}}{2^R} = \frac{\alpha}{2^2} = \frac{2}{4} = 0.5$$

(ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ : Το V_{pp} καθορίζεται από τα x ΠΑΝΤΑ ανεξάρτητα από τον άξονα στον οποίον βρίσκονται)

Τελικά

$$\sigma_q^2 = \frac{\Delta^2}{12} = \frac{0.25}{12} = \frac{1}{48}$$

Για το σ_x^2 έχουμε:

$$\sigma_x^2 = \int_0^1 (x-1)^2 f x_1(x) \, dx + \int_1^2 (x-1)^2 f x_2(x) \, dx$$

όπου $fx_1(x)=\frac{2\beta}{\alpha}x=x$ και fx_2 μπορεί να υπολογιστεί. (ΠΡΟΣΟΧΗ: Η μέση τιμή της ΣΠΠ είναι 1 και για αυτό ο όρος είναι $(x-1)^2$)

Λόγω συμμετρίας γύρω από το 1 το παραπάνω ολοκλήρωμα γίνεται

$$\sigma_x^2 = 2 \int_0^1 (x-1)^2 x \, dx = \frac{1}{6}$$

(οι πράξεις παραλείπονται) Επομένως είναι:

$$SNR = \frac{\sigma_x^2}{\sigma_q^2} = \frac{\frac{1}{6}}{\frac{1}{48}} = \frac{48}{6} = 8$$

και σε dB:

$$(SNR)_{dB} = 10log(SNR) = 10log(8) = \boxed{\mathbf{9.03}dB}$$

γ)

Θα επιλέξω ομοιόμορφο κβαντιστή mid-rise με βήμα

$$\frac{\Delta}{2} = 0.25$$

ενώ τα επίπεδα κβάντισης είναι $2^R=2^2=4$ Σε ότι αφορά το σφάλμα αυτό είναι ίσο με 1.25 και προκύπτει όταν η τιμή x=2 αποτυπωθεί στο y=0.75

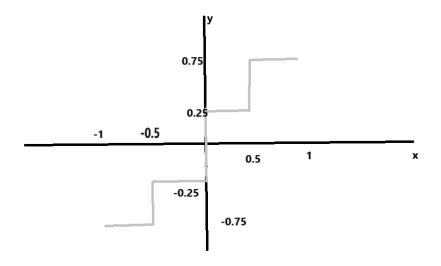
Αν επιλεγεί mid-tread κβαντιστής το μέγιστο σφάλμα θα ήταν 1.5, και προκύπτει όταν η τιμή x=2 αποτυπωθεί στο y=0.5.

(Σημείωση 1:Συνήθως οι mid-tread έχουν ένα παραπάνω αρνητικό επίπεδο (2 αρνητικά, 1 θετικό εδώ) και αυτή η παραδοχή υιοθετήθηκε)

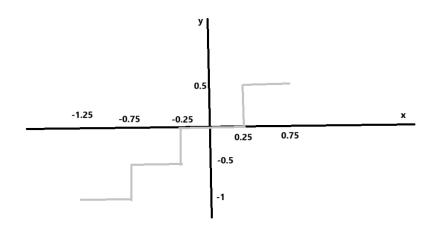
(Σημείωση2:Η άσκηση μάλλον ήθελε και mid-tread και mid-rise και ανάλυση των σφαλμάτων)

δ)

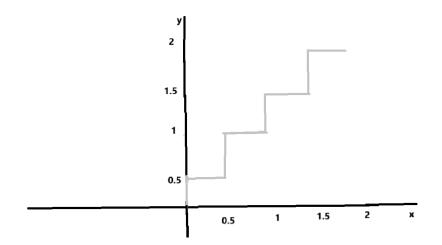
Μια παραλλαγή του κβαντιστή που θα επιτύγχανε σφάλμα $\frac{\Delta}{2}=0.25$ θα ήταν η θετική μετατόπιση του mid-rise κβαντιστή ώστε να είναι γύρω από το 1.

Σχήμα 1: Ο ομοιόμορφος mid-rise κβαντιστής (γ ερώτημα)

Σχήμα 2: Ο ομοιόμορφος mid-tread κβαντιστής (γ ερώτημα)

Σχήμα 3: Ο (βελτιωμένος) κβαντιστής (δ ερώτημα)